

De statslige miljøcentre og By- og Landskabsstyrelsen arbejder på højtryk for at udarbejde indsatsplaner for Natura 2000-områderne. Planerne skal præcisere de forskellige aktørers forpligtelser i forbindelse med den fremtidige forvaltning af marine Natura 2000-områderne.

Jeg synes også, det er værd at bemærke, at vi er i fuld gang med et stort marint naturgenopretningsprojekt ved Læsø, som vil genskabe det beskyttede stenrev i habitatområdet.

Beslutningsforslaget lægger op til, at Folketinget skal pålægge regeringen at indarbejde og udmønte kravene til at beskytte Natura 2000-områder på havet, i det omfang det drejer sig om aktiviteter, der ikke kræver tilladelser. Forslagsstillerne peger i den forbindelse især på visse former for fiskeri, som kan påvirke Natura 2000-områderne negativt.

Forslagsstillerne finder det yderst vigtigt, at Danmark overholder sine internationale forpligtelser med hensyn til at sikre naturværdierne i Natura 2000-områderne for eftertiden. Jeg kan ikke være mere enig, og det er også derfor, at regeringen siden 2001 har taget en lang række initiativer. Vi har således både i 2003, 2004 og i 2007 fået vedtaget lovforslag, som målrettet gennemfører habitatdirektivets beskyttelsesregler. Vi har i denne samling fulgt op med yderligere lovforslag, og der kommer flere i næste samling.

Reglerne knæsetter princippet om, at for alle aktiviteter, der kræver tilladelse, skal konsekvenserne for Natura 2000-områderne vurderes. På havet er det f.eks. havvindmøller, råstofindvinding og muslingefiskeri. Det gælder også aktiviteter, der foregår uden for, men kan påvirke ind i områderne. Der kan kun gives tilladelse, hvis det kan afvises, at aktiviteten skader. Der gælder altså et helt særligt forsigtighedsprincip.

At vi tager det alvorligt, viser f.eks. en sag om tilladelse til muslingefiskeri i Vadehavet. Her havde DMU i første omgang vurderet, at det ikke ville være i konflikt med beskyttelsesinteresser i Natura 2000-området med et begrænset muslingefiskeri. Miljøministeriet og Fødevareministeriet gav på baggrund af det tilladelse til fiskeri for jul. DMU kom imidlertid i tvivl om det faglige grundlag for deres vurdering, og fødevareministeren og jeg selv tøvede ikke og greb ind og tilbagekaldte tilladelsen til fiskeriet.

Kl. 16:13

Så vil jeg også gerne bekræfte forslagsstillerens udsagn om, at der gælder en særlig pligt til at undgå forringelser og betydelige forstyrrelser af Natura 2000-områderne. Også denne pligt

kommer til at fremgå af den lovgivning, som vi arbejder med. Der er tale om en løbende forpligtelse, som altså ikke kun udløses, når der søges om nye tilladelser eller lignende.

Når vi er ude på havet og snakker natur, er det oplagt at sætte fiskeriet på dagsordenen, og det gør forslagsstillerne jo også. Der er jo ikke nogen tvivl om, vi skal være opmærksomme på, hvordan fiskeri påvirker Natura 2000-områderne.

Det er fødevareministeren, der har ansvaret for fiskeri. Jeg har diskuteret sagen med min kollega, og jeg kan klart melde ud, at der ikke skal herske nogen tvivl om, at regeringens vilje til at sikre vores forpligtelser i Natura 2000-områderne også gælder, når det kommer til fiskeri. Men vi skal selvfølgelig have et ordentligt grundlag for at agere, også når det gælder fiskeri. Vi har i 2003 fået vedtaget en miljømålslov, som danner grundlag for en systematisk naturplanlægning i Natura 2000-områderne. Der skal opstilles mål for naturtilstanden og besluttes en indsats for de kommende år – en indsats, der er bindende, og som skal tages op til revision hvert sjette år.

I de marine områder, hvor de statslige myndigheder har kompetence, sker det naturligvis i et samarbejde med de forskellige sektorministerier. Det er i Natura 2000-planlægningerne, vi har fået et samlet billede af truslerne mod områdernes natur, og dermed hvilken indsats der skal prioriteres. Modsat hvad forslagsstillerne påstår, har vi ikke i dag et tilstrækkeligt overblik over truslerne til generelt at gribe ind over for f.eks. eksisterende fiskeri. Planerne for de allerede udpegede Natura 2000-områder vedtages i 2009, og her må forslagsstillerne væbne sig med tålmodighed; det tager tid at udarbejde planerne, som skal danne grundlag for den videre forvaltning.

Det udelukker selvfølgelig ikke, at der lokalt kan opstå særlige behov for indgreb, før planerne er vedtaget. Der er dog nogle klare grænser for, hvor langt vi kan gå, men det vil jeg selvfølgelig også vende tilbage til lidt senere.

Vedrørende spørgsmål om fiskeri vil jeg anbefale forslagsstillerne at genlæse bemærkningerne til det lovforslag til revideret fiskerilov, L 136, som er til behandling i Folketinget, og som ganske klart understreger regeringens intentioner. Jeg kan illustrere det med et par citater fra bemærkningerne: Ligesom de forvaltningsplaner, som bliver vedtaget i forbindelse med vand- og naturplanlægningen, kan føre til ind-